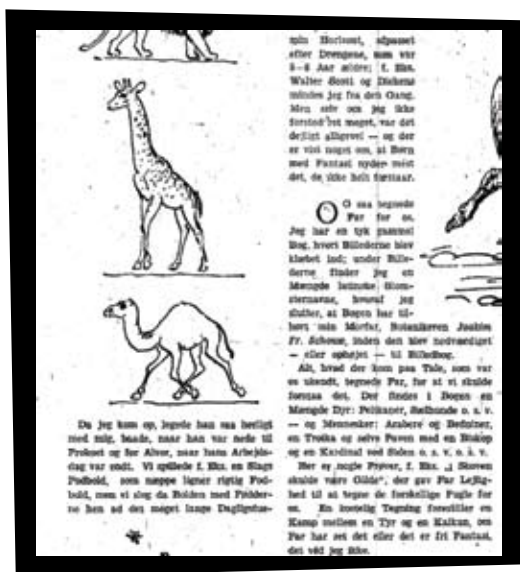

Brev fra P.C. Skovgaard til hans datter Susette Cathrine Skovgaard

”Himmelbjerg 20. August 1867

Min kjære Katrine! [sic] Min egen Tullebasse, tak for Dit Brev, har Du selv sagt til Joakim, hvad han skulde skrive? Det var vist morsomt at være paa Nysø, jeg længes efter at se Dine nye Dukker, men jeg længes endnu mere efter Dig. Du er vist blevet stor, naar jeg seer Dig igjen. Her kommer tit smaa Piger, som jeg taler til, men jeg kan ikke blive kjælet for -! Naar jeg sidder uden for Huset og spiser enten om morgenen eller om Middagen eller om Aftenen, saa kommer Kyllingerne og nipper Brød af min Haand, de ere saa tamme, her er ogsaa to Geder og en Gedebuk. Gederne ere hvide og Bukken graa, de ere ogsaa meget kjælnne, men Bukken vil dog gerne støde, saa man skal tage sig i agt - Her er ogsaa sorte Storke og Ørne og Natravne, men de ere vilde; forleden aften sad jeg paa en Bænk, saa kom en Natravn og satte sig paa Gulvet ligeved mig, den saa mig ikke; da jeg rørte mig lidt saa fløi den op, men blev ved med at svæve i Luften paa en Plet lige foran mig en lille Tid, for at see hvad jeg var for Éen, saa fløi den bort. - Far vel! Min søde Pige.

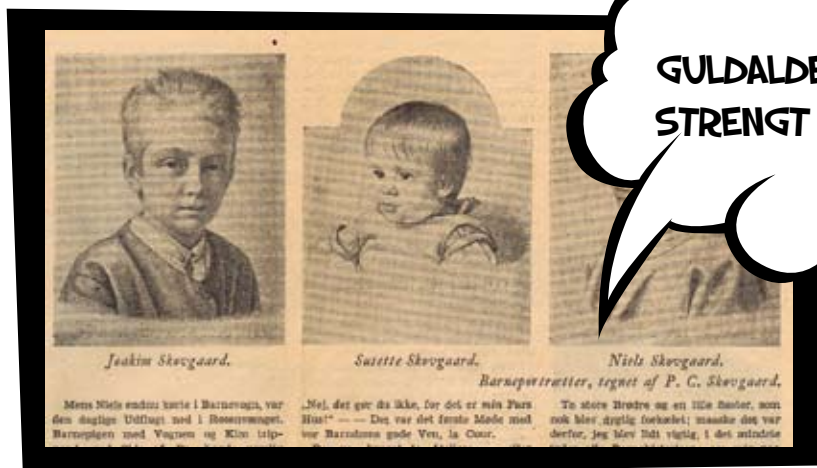
Kys din Moder fra mig.”

P.C. Skovgaards datter Susette Cathrine beskriver sin far i en artikelserie i Berlingske Tidende i 1934-1936:

”Og saa tegnede Far for os. Jeg har en tyk gammel Bog, hvori Billederne blev klæbet ind; under billederne finder jeg en Mængde latinske Blomsternavne, hvorefter jeg slutter, at Bogen har tilhørt min Morfar, Botanikeren Joakim Fr. Schouw, inden den blev nedværdiget – eller ophøjet – til Billedbog. Alt efter hvad der kom paa tale, som var os ukendt, tegnede Far, for at vi skulde forstaa det. Der findes i Bogen en Mængde Dyr: Pelikaner, Sælhundene o.s.v. – og Mennesker: Arabere og Beduiner, en Troika og selve Paven med en Biskop og en Kardinal ved Siden o.s.v.”

Når Skovgaard var færdig med dagens arbejde, satte han sig med sine børn og tegnede blomster og dyr sammen med dem.

P.C. Skovgaards datter Susette Cathrine beskriver sin far i en artikelserie i Berlingske Tidende i 1934-1936:

”Tiden gik og drengene blev store. De var klare over at de vilde være Malere. Det havde Far ikke noget imod, men først skulde de gaa i malerlære og lære haandværket, for saa kunde de altid tjene deres Brød, hvis de ikke blev til noget som Kunstnere. De drev det begge til at gøre Svendestykke, men kun Kim har arbejdet som Svend. Han blev Svend før Far døde.”

På Skovgaards tid var det ikke ualmindeligt, at sønnerne fulgte i deres fars fodspor, hvad erhverv angik. De to sønner havde også lyst til at blive kunstnere.

GULDALDERKUNST ER
STRENGT PERSONLIG!

Brev fra P.C. Skovgaard til hans kone Georgia

“Himmelbjerget den 30d juli 1867 Kl 1 $\frac{3}{4}$ ”

Min kjære G.

Her sidder jeg, ja jeg er varm og tør, thi jeg har rigtig klædt mig helt om, og jeg befinder mig meget vel, thi jeg har ogsaa rigtig spist en god Middagsmad, [--]

hvorpaa jeg gik ud på Kolden ved den store Flagstang og saa efter hvilken Vei Bygerne vilde tage og saa at den største vilde gerne Vester om den mindre af dem, men Fryndserne af den træffe os. Nu er den dreven over, men det drypper fra Træer. Jeg begynder at vænne mig til dette Veir og er glad ved at jeg har 4 Frakker og 4 par Benklæder, og 4 par Støvler og Sko med og 2 Hatte og en Hue, saa jeg haaber at have nok at skifte med, men Maleriet, ja det er det værste, ja jeg kan male hvad jeg kan se her fra Vinduet, det er nogle mørke Bøgetræer, men kjønnere findes i Kjøbenhavns Omegn, Saa det vilde være lidt fattigt at komme hjem med...

Derfor lev vel, ja Eder alle lev vel!! og hils alle paa Nysø fra Din Mand.

P.S. Tænk! Jeg havde nær glemt at skrive min Adresse, den er Himmelbjerget paa Silkeborg.”

GULDALDERKUNST ER
STRENGT PERSONLIG!

Brev fra P.C. Skovgaard til hans kone Georgia

“Himmelbjerget 10 Aug. 1867

Tak for Dit Brev, min kjære G. og Tak ogsaa Børnene for deres, har Cathrine selv dikteret sit? [--]

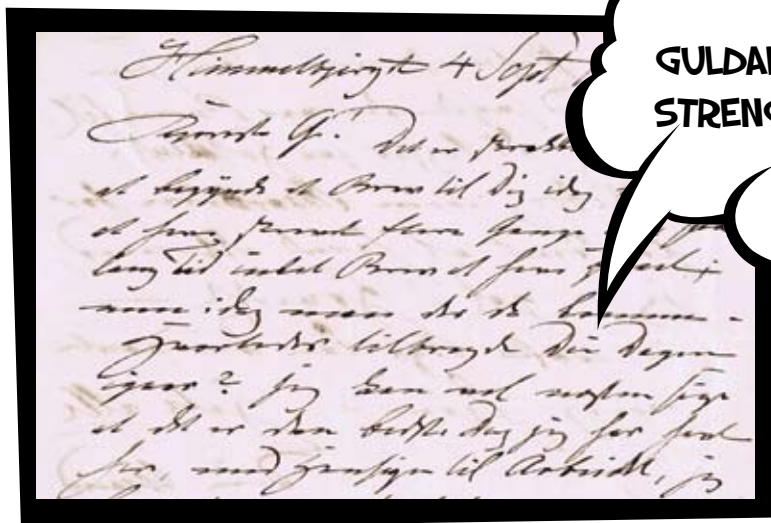
Ak, Du kjære G. jeg fik en saa underlig Fornemmelse omkring Hjertet ved Tanken om Eders Besøg, men vi har ikke raad, ellers lod det sig gjøre, saa vil vi glæde os til Gjensynet i Hjemmet. – Jeg har i dag været en lille Oplevelses Tour i den nærmeste Omegn saadan omkring i Kroge og set deilige Ting, blot jeg faaer Veir til at male noget af hvad jeg saa, det har rigtignok knebet i den sidste Tid[--]

Kl 3½ vaagnede jeg og da det var en smuk Morgen og der begyndte at blive levende i Huset, stod jeg ogsaa op og fik Selskabet samlede paa Kolden for at see Solen staae op, det var et mærkværdigt Syn at see alt under os dækket af tæt Taage kun hist og her saas ... fjern Høiden stikke op over de forunderligt bølgende Taage former, og over det hele en deilig Morgenhimmel, snart blev det til regn og Kulde, men Selskabet var alligevel muntert, vi gjorde da Bekjendtskab, de var naturligvis ogsaa nysgerrige. [--]

Kl er 10 ¼ . God Morgen, min kjære G. det er trist Veir, det begynder nu at knibe med Taalmodigheden, jeg er ikke rykket synderlig videre siden jeg pralede med min Virksomhed i mit sidste Brev, det er en streng Sommer.

Hils Alle Du ved nok, navnlig Mita, hvor længe bliver hun? Lev vel min kjære G.

Din Mand”

GULDALDERKUNST ER
STRENGT PERSONLIG!

Brev fra P.C. Skovgaard til hans kone Georgia

“Himmelbjerg 4. Sept. 1867

Kjæreste G! Det er skrækkelig fattigt at begynde et Brev til Dig i dag efter at have skrevet flere Mange og i saa lang Tid intet Brev at have faaet, men i dag maa der da komme. Hvorledes tilbragte Du Dagen igaar? Jeg kan vel næsten sige at det er den bedste Dag jeg har haft her, med Hensyn til Arbejde, jeg begyndte paa det skønneste af alle de Billeder jeg endnu har fundet her, og fik det meget vidt, men Veiret seer ikke ud til at ville lade det blive færdig i dag, det kunde dog være mulig, thi Kl er kun 9 endnu og Momentet er Kl 12 – Det er skammelig, Dampskibet kom og havde ikke Brev med, men Postmandens Søn som er med sagde at der var Brev til mig, det ligger paa Posthuset i Silkeborg men Mor[...] har forsømt at sende det med, jeg er gal i Hovedet – i næste Uge kan Du vente mig hjem – Hils alle. Din Mand.

Jo, Brevet kom dog, en anden havde det, Tak for det Du søde Kone, tak ogsaa Børnene for deres Breve og Niels for Tegningerne –

Din fornøiede Mand

Det var et velsignet Brev, jeg læste det nu igjen første Gang var det ned Uro. Hils Faster paa Søndag fra mig.”